

- 2) Czy ww. warunek umowny jest zgodny z wymogiem wskazanym w wyroku *Andriuc i in.*, C-186/16, zgodnie z którym to wymogiem konsument na podstawie takiego warunku powinien móc oszacować – potencjalnie istotne – konsekwencje ekonomiczne przejścia ryzyka kursowego dla swoich zobowiązań finansowych, biorąc pod uwagę, że dokument zatytułowany [„]Informacje dotyczące ogólnego ryzyka finansowania w walucie obcej[”], który konsument podpisywał w momencie zawarcia umowy, w jednakowy sposób odnosi się do korzystnych i niekorzystnych skutków wahań kursu wymiany, sugerując tym samym – o czym także powiadomiła węgierska federacja bankowa – iż istnieje typowa tendencja do stabilności kursu walutowego, która oznacza, że owe korzystne i niekorzystne skutki równoważą się w dłuższej perspektywie?
- 3) Czy ww. warunek umowny jest zgodny z wymogiem wskazanym w wyroku *Andriuc i in.*, C-186/16, zgodnie z którym to wymogiem konsument na podstawie takiego warunku powinien móc oszacować – potencjalnie istotne – konsekwencje ekonomiczne przejścia ryzyka kursowego dla swoich zobowiązań finansowych, jeżeli ani w umowie, ani w podpisanym w momencie zawarcia umowy dokumencie o informacjach na temat ryzyka kursowego nie wskazano w sposób wyraźny lub dorozumiany, że zwiększenie kwoty zobowiązania do zapłaty może być znaczące lub nawet może faktycznie osiągnąć jakikolwiek poziom?
- 4) Czy, mając na względzie wykładnię art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich dokonaną w wyroku *Andriuc i in.*, C-186/16, można uznać za prosty i wyraźny dotyczący ryzyka kursowego warunek umowny, w którym nie wskazano wyraźnie, iż konsument przejmuje wyłącznie i w całości ryzyko kursowe, jeżeli z warunków umowy nie wynika w sposób wyraźny, że zwiększenie kwoty zobowiązania do zapłaty może być znaczące lub nawet może faktycznie osiągnąć jakikolwiek poziom?
- 5) Czy oświadczenie dokonane w tym celu przez konsumenta, sformułowane w sposób ogólny, zawarte w warunku ogólnym jest samo w sobie wystarczające w celu ustalenia, że informacje na temat ryzyka kursowego spełniają wymóg wskazany w wyroku *Andriuc i in.*, C-186/16, w myśl którego to wymogu informacje te powinny umożliwić przeciętnemu konsumentowi, na ich podstawie, oszacować – potencjalnie istotne – konsekwencje ekonomiczne przeniesienia takiego ryzyka kursowego dla swoich zobowiązań finansowych, jeżeli żaden inny warunek umowy, ani [dokumentu o] informacjach nie stanowi argumentu na rzecz takiego wniosku?
- 6) Mając na względzie brzmienie wyroku *Andriuc i in.*, C-186/16, czy dokonana przez *Kúria* (sąd najwyższy) wykładnia, zgodnie z którą „fakt, że strona pozwana przekazała informacje dotyczące ryzyka kursowego, oznacza sam w sobie, iż strona powodowa powinna uwzględnić to ryzyko jako założenie realistyczne”, jest zgodna z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

(²) Wyrok z dnia 20 września 2017 r., *Andriuc i in.*, C-186/16, EU:C:2017:703.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal judiciaire d'Auch (Francja) w dniu 9 grudnia 2020 r. – EP/ Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

(Sprawa C-673/20)

(2021/C 98/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal judiciaire d'Auch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EP

Strona przeciwna: Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

Inny uczestnik postępowania: Maire de Thoux

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej i umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że uchylają one obywatelstwo europejskie obywateli brytyjskich, którzy przed końcem okresu przejściowego skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się i swobodnego osiedlania się na terytorium innego państwa członkowskiego, w szczególności obywateli brytyjskich zamieszkujących na terytorium innego państwa członkowskiego od ponad piętnastu lat i podlegających prawu brytyjskiemu zwanemu „15 year rule”, którzy zostali tym samym całkowicie pozbawieni prawa do głosowania?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy należy uznać, że art. 2, 3, 10, 12 i 127 umowy o wystąpieniu i pkt 6 jej Preambuły w związku z art. 18, 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej umożliwiły tym obywatelom brytyjskim zachowanie, bez wyłączeń, praw do obywatelstwa europejskiego, które przysługiwało im przed wystąpieniem ich państwa z Unii Europejskiej?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej, czy umowa o wystąpieniu jest częściowo nieważna w zakresie, w jakim narusza ona zasady ustanawiające tożsamość Unii Europejskiej, a w szczególności art. 18, 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również art. 39 i [40] Karty praw podstawowych Unii oraz czy umowa ta narusza zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim nie zawiera postanowienia umożliwiającego im zachowanie tych praw bez wyłączeń?
- 4) W każdym razie, czy art. 127 ust. 1 lit. b) umowy o wystąpieniu jest częściowo nieważny w zakresie, w jakim narusza on art. 18, 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również art. 39 i 40 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w zakresie, w jakim pozbawia on obywateli Unii, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się i swobodnego osiedlania się w Zjednoczonym Królestwie czynnego i biernego prawa wyborczego w wyborach lokalnych w tym państwie oraz – jeżeli Sąd i Trybunał podzielą stanowisko francuskiej Conseil d'Etat, czy naruszenie to obejmuje obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy korzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się i swobodnego osiedlania się na terytorium innego państwa członkowskiego od ponad piętnastu lat, podlegając prawu brytyjskiemu zwanemu „15 year rule”, oraz zostali tym samym całkowicie pozbawieni prawa do głosowania?.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 października 2020 r. w sprawie T-18/19, Brown / Komisja, wniesione w dniu 11 grudnia 2020 r. przez Colina Browna

(Sprawa C-675/20 P)

(2021/C 98/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Colin Brown (przedstawiciel: I. Van Damme, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku, w którym Sąd nie stwierdził nieważności zaskarżonej decyzji ⁽¹⁾;
- stwierdzenie, na podstawie dostępnych mu akt, nieważności zaskarżonej decyzji, nakazanie przywrócenia wnoszącemu odwołanie uprawnienia do dodatku zagranicznego i do zwrotu kosztów podróży ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2017 r. oraz wypłaty na jego rzecz owych świadczeń wraz z odsetkami za okres od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia przywrócenia uprawnienia do nich; oraz
- zasądzenie od Komisji kosztów poniesionych przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem i przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Sąd dokonał nieprawidłowej wykładni art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników w zakresie dopuszczenia lub wymagania pozbawienia urzędnika uprawnienia do dodatku zagranicznego ze względu na przyjęcie przez niego obywatelstwa państwa zatrudnienia, w braku zmiany przez urzędnika miejsca zatrudnienia.